

3957 2den Del. af Finantslovs. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 3958

er ikke i mindste Maade nogen Foregribelse af Loven i denne Retning. Hvad jeg vil, det er, at jeg vil have slaaet fast i Finantsloven, at en Statsindtægt, som Tienden og disse andre Sager nu fra alle deres Side, der have Indflydelse paa Landets Styrelse, anerkjendes for at være, skal optages paa Finantsloven; det er dette, jeg vil, og jeg vil for Diebliffet ikke noget Andet. Det kan meget godt være, at Summen ikke er aldeles rigtig; men jeg er beredt paa til 3die Behandling at foranstalte den muligen nedfat noget af Hensyn til, at der kan være enkelte Poster, med Hensyn til hvilke det kan være tvivlsomt, om de bør tages med. Det er altsaa ikke Summens Størrelse, men det er kun Principet, Understøttelsen til Folketirken fra Statens Side, som efter Grundloven ydes igjennem disse Midler, der ved Bevillingsmyndigheden skal godkjendes at være en Stats-eiendom, og denne skal derigjennem forbeholde sig at kunne gribe ind i Anvendelsen af disse Midler. Jeg tror saaledes at have vist, at man ikke kan sige, at det var formlost igjennem dette Forslag at ville gribe ind i Ordningen af Lønningsforholdene. Jeg skal dog endnu gjøre en Bemærkning; det er den, at man igjennem den første Finantslov, som vi havde her i Landet efter Forsatningens Indførelse, bestemte Lønningerne; thi Lønningslovene ere i den Stikelse og med den Betydning, som de nu have, et Foster af den senere Tid; altsaa kan jeg slet ikke erkjende, at det ikke skulde være rigtigt at ordne Lønningsforholdene igjennem Finantsloven. Jeg tror snarere, at det vil være nødvendigt engang at komme bort fra alle Lønningslove, fordi de vise sig at være en stor Hæmske paa den aarlige, rigtige Forvaltning af Statens Formue; men dette Punkt skal jeg forøvrigt aldeles ikke komme videre ind paa her. Den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa den Skjæbne, som et Forslag, der i visse Henseender lignede det her foreliggende, men som i ethvert Fald angik disse Forhold og var fremsat af et

Mindretal, ifjor fik, og det ærede Medlem vilde berigtige min Udtalelse, idet han sagde, at dette Forslag ikke var vedtaget. Jeg sagde, at en Grund for mig til igjen at fremkomme med dette Forslag, var, at det havde været vedtaget engang i dette Thing, nemlig ifjor, og at der iaar havde fundet en Vedtagelse af Principet Sted under Behandlingen af en anden Lov. Jeg trode virkelig ikke, at jeg behøvede at give en historisk Oversigt over dette Vædringsforslags Gang ifjor; for mig staar det fast, at der her ifjor var en Stemning for det, naar man ser Sagen i og for sig, og da Finantsloven kom tilbage hertil, vil den ærede Rigsdagsmand vistnok erkjende, at det aldeles ikke var af Hensyn til Sagen selv, men af Hensyn til Ministeriets Stilling til Sagen, at den fik en anden Skjæbne. Endelig udtalte det ærede Medlem sin Glæde over, at Forslagsstillernes Antal iaar er fundet ind til 2. Jeg vil antage, at dersom den ærede Rigsdagsmand nærmere kjendte til Omstændighederne, vilde hans Glæde ikke være meget stor; thi jeg tror nok, at jeg tør sige, at der idetmindste var 4 Medlemmer til i Finantsudvalget, som blot af mere underordnede Hensyn ikke ønskede at optræde som Forslagsstillere, og de ville formentlig yttre sig her. Jeg antager derfor ikke, at der er nogen rigtig god Grund for den Glæde, der ligger i dette Fænomen.

J. Nec: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, saa er det kun for med et Par Ord at udtale mig imod det Vædringsforslag, der er stillet af Flertallet i Udvalget, og som gaar ud paa at negte de 10,000 Rb. til Opførelse af en ny Havnetoldbygning paa Gammelholm. Der har allerede længe været Tale om Opførelsen af en saadan Bygning, hvor der kunde klareres, og hvori der, saavidt mig bekjendt, ogsaa skulde indbefattes en Veierbod, og det undrer mig derfor, at man nu vil negte denne Bevilling. Afstanden mellem Gammelholm og Toldboden er jo meget bety-